

[Horn.]

bedret banens rentabilitet væsentligt, om man havde anskaffet noget mere tillok-kende materiel, som kunderne kunne lide. Jeg ved godt, at der påstås, at DSB ikke tør og ikke vil have moderne skinnebusser på denne rute. Jeg ved ikke, om det har noget på sig, men selvom man havde anskaffet sig sådanne, tror jeg ikke, drifts-regnskabet havde været væsentlig bedre. Det er jo en delstrækning, som absolut er egnet for rutebil- og fragtbildrift. Selv her i juletidens travlhed, hvor man havde grund til at antage, at der ville være en forholdsvis god belastning både med rejsende personer og med fragtgods, navnlig pakker naturligvis, på denne korte strækning, var benyt-telsen af så ringe omfang, at den ikke stod i forhold til udgifterne ved at drive stræk-ningen som bane.

Derfor er det såre naturligt, at DSB nu kommer og beder om at få lov til at ned-lægge strækningen og betjene den med rute- og fragtbiler, hvad DSB forhåbentlig får koncession til, når nu lovforslaget formentlig hurtigt bliver gennemført og man kan søge koncession på at betjene strækningen med rute- og fragtbiler. Efter de oplysninger, der foreligger såvel i forslaget som i ministe-rens fremsættelsestale, vil området derude så blive væsentlig bedre betjent.

Banen er jo en af de 19, der blev døds-mærket af 1936-kommissionen, og det er nu den sjette af disse 19 dødsmerkede baner, der bliver slagtet, foreløbig altså for halv-delens vedkommende. Og det sker der altså ikke noget ved; jeg betragter det tværtimod som en forbedring. Man kunne spørge, om ikke det havde været rimeligt, at DSB noget tidligere havde taget konsekvenserne af den dødsmerkning, der fandt sted i 1936; der var jo i 1948, da statsbanerne overtog strækningen, intet, som i det hele taget tydede på, at rentabiliteten kunne forbedres væsentligt. Men DSBs langmodighed skyldes måske den uklarhed, der er i hele Storkø-benhavnsområdet trafikordning. Desværre er man jo her kommet 25—30 år bagefter, hvad der bliver smertelig dyrt for Storkø-benhavn og for staten, men det er der ikke noget at gøre ved, og det kan DSB have som undskyldning, men jeg håber ikke, DSB vil få utak, hvis man viser noget større

beslutsomhed, såfremt man har områder, hvor det ligger på noget lignende måde.

Må jeg endelig tilføje: selvom det ikke fremgår af forslaget, går jeg ud fra, at selve banelegemet — ved banelegemet forstår man jo de jordarealer, som sporet er anbragt på — forbliver i DSBs eje, for selvom bebyg-gelsesgraden er ringe i området på nuværen-de tidspunkt, og selvom området måske i og for sig ikke er et oplagt bebyggelsesområde, er der under hensyn til den hast, hvormed Storkøbenhavn vokser, og med den udbyg-ning, der har fundet sted både sydvest og nordøst for banestrækningen, al grund til at antage, at det spørgsmål ad åre vil rejse sig igen, om der ikke kan opnås en bedre ren-tabilitet ved personbefordring på skinne-vejen end på landevejen, og med det ka-sernebyggeri, der skal finde sted derude i den allernærmeste tid — og der er vist også et par andre større ting — er der grund til at antage, at det kun er et spørgsmål om tid, hvornår skinnebefordring igen kan blive rentabel. Jeg går derfor ud fra, at man ikke afhænder arealerne, men garderer sig med henblik på fremtiden, så man ikke her kom-mer i de vanskeligheder med hensyn til tra-fikken, som man er kommet i på andre om-råder indenfor Storkøbenhavn.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling.

Holmberg: At statsbanernes underskud foruroliger mange, er ganske naturligt, og det stiger jo for hvert år, der går. Nu mener jeg ikke, at vi ved denne lejlighed skal drøf-te statsbanernes underskud som helhed; men når en minister kommer med et lov-forslag, der måske kan nedbringe dette underskud, må man fra folketingets side naturligvis være opmærksom. Det kan dis-kuterer i de enkelte tilfælde, om det er ba-nerne, der har svigtet befolkningen, eller det er omvendt, og det er måske tit lidt af begge dele; men at banerne trods underskuddet har haft stor betydning, ikke mindst for de tyndt befolkede egne, er der for mig ingen tvivl om. Jeg sagde med vilje: har haft, for tiden er nu engang en anden, end da ba-nerne i stor udstrækning blev udlagt, og jeg tror, at man, hvadenten man er imod det eller ej, bliver nødt til at erkende, at den